

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЦАРИНСКОГ ЗАКОНА

Члан 1.

У Царинском закону („Службени гласник РС”, бр. 95/18, 91/19 – др. закон и 144/20), у члану 17. став 6. после речи: „субјекта” запета се брише и додаје се реч: „или”, а речи: „или одлуке о захтеву за заштиту права интелектуалне својине” бришу се.

Члан 2.

У члану 24. став 11. речи: „У случајевима из става 1. тачка 2) или ст. 3, 9. или 10. овог члана, ООС или ООП се” замењују се речима: „У случајевима када ООС или ООП престају да важе у складу са ставом 1. тачка 2) или ставом 3. овог члана или су укинута у складу са ст. 7, 9. или 10. овог члана, ООС или ООП се и даље”.

Члан 3.

У члану 47. став 1. тачка 2) после речи: „закона” тачка и запета бришу се и додају се речи: „и орган надлежан за издавање исправе из члана 46. став 3. овог закона;”.

У тачки 3) после речи: „извозу” тачка се брише и додају се речи: „и орган надлежан за издавање тих исправа и уверења.”.

Члан 4.

У члану 74. став 6. речи: „производне радње” замењују се речима: „радње прераде”.

Члан 5.

У члану 77. став 6. речи: „става 3.” замењују се речима: „става 2.”.

Члан 6.

У члану 83. став 1. речи: „ став 7.” замењују се речима: „ став 6.”.

Члан 7.

У члану 85. речи: „ став 3.” замењују се речима: „став 2.”.

Члан 8.

У члану 87. став 1. тачка 1) речи: „став 10.” замењују се речима: „став 9.”.

Члан 9.

У члану 90. став 2. речи: „прекршајног или” бришу се.

Члан 10.

У члану 99. став 4. речи: „става 2.” замењују се речима: „става 3.”.

Члана 11.

У члану 109. став 1. тачка 8) подтачка (1) после речи: „спровођење” додају се речи: „привременог смештаја или”.

Члан 12.

У члану 111. после речи: „спровођење” додају се речи: „привременог смештаја или”.

Члан 13.

У члану 114. став 3. после речи: „декларацију” додаје се запета и речи: „без одлагања”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) након истека 200 дана од дана подношења декларације.”.

Члан 14.

У члану 123. став 5. на крају додају се речи, које гласе: „Ако се у таквим околностима поднесе декларација или декларација за привремени смештај, та декларација мора да садржи најмање оне податке који се захтевају за улазну сажету декларацију.”

Члан 15.

У члану 129. став 3. после речи: „декларацију” додаје се запета и речи: „без одлагања”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) након истека 30 дана од дана подношења декларације.”

Члан 16.

У члану 210. став 1. реч: „унета” замењује се речима: „која се уноси”.

У тачки 1) речи: „је унета” замењује се речима: „се уноси”.

У ставу 2. реч: „унета” замењује се речима: „која се уноси”.

Члан 17.

У члану 219. став 2. речи: „чланом 19.” замењују се речима: „чланом 20.”.

Члан 18.

У члану 220. став 1. речи: „члана 192.” замењују се речима: „члана 193.”.

Члан 19.

После члана 224. додају се наслов изнад члана 224а и члан 224а, који гласе:

„Роба која је поправљена или замењена на основу међународног споразума

Члан 224а

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за прерађене производе који су добијени од робе која је стављена у поступак пасивног оплемењивања, ако се, на начин прихватљив за царински орган, утврди:

1) да је та роба поправљена или измењена у држави или царинској територији ван царинског подручја Републике Србије, с којима је Република Србија закључила међународни споразум, којим је предвиђено такво ослобођење;

2) да су испуњени услови за ослобођење од плаћања увозних дажбина утврђени у споразуму из тачке 1) овог става.

Став 1. овог члана не примењује се на прерађене производе који су добијени од еквивалентне робе из члана 193. овог закона и на производе за замену из чл. 225. и 226. овог закона.”

Члан 20.

У члану 235. став 3. после речи: „декларацију” додаје се запета и речи: „без одлагања, у следећим случајевима:”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) након истека 150 дана од дана подношења декларације.”.

Члан 21.

У члану 238. став 3. после речи: „поништава то обавештење” додаје се запета и речи: „без одлагања, у следећим случајевима:”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) након истека 150 дана од дана подношења обавештења.”.

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члан 97. тач. 2, 6. и 16. Устава Републике Србије, према коме Република Србија уређује и обезбеђује, између осталог, остваривање и заштиту слобода и права грађана; уставност и законитост; поступак пред судовима и другим државним органима; одговорност и санкције за повреду слобода и права грађана утврђених Уставом и за повреду закона, других прописа и општих аката; амнестије и помиловања за кривична дела; јединствено тржиште; правни положај привредних субјеката; систем обављања појединих привредних и других делатности; робне резерве; монетарни, банкарски, девизни и царински систем; економске односе са иностранством; систем кредитних односа са иностранством; порески систем, као и организацију, надлежност и рад републичких органа.

II. Разлози за доношење закона и циљеви који се њиме желе остварити

Важећи Царински закон донет је 2018. године и објављен у („Службеном гласнику РС”, број 95/18), а почео да се примењује 17. јуна 2019. године. Овај закон је у највећој могућој мери усаглашен са Царинским законом Европске уније (REGULATION (EU) No 952/2013 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 9 October 2013 laying down the Union Customs Code) који је ступио на снагу 30. октобра 2013. године, а примењује се од 1. маја 2016. године.

С обзиром на основно опредељење Републике Србије да постане пуноправан члан Европске уније, то је обавеза усаглашавања националног законодавства, укључујући и царинске прописе, са законодавном регулативом Европске уније, једна од најзначајнијих обавеза државних органа. Ова обавеза је још више изражена отварањем преговарачког Поглавља 29 – Царинска унија и обавезама које је Република Србија преузела у погледу рокова за усклађивање са царинским законодавством Европске уније. Усвајањем Царинског закона Републике Србије крајем 2018. године ова обавеза Републике Србије у погледу усаглашавања царинског законодавства са царинским законодавством Европске уније је у знатној мери испуњена.

Царински закон, објављен у („Службеном гласнику РС”, број 95/18), у међувремену, мењан је два пута. Најпре, Законом о допунама Закона о Царинској тарифи („Службени гласник РС”, број 91/19), у члану 3. тог закона било је прописано да даном ступања на снагу овог закона, престаје да важи члан 282. Царинског закона („Службени гласник РС”, број 95/18).

Затим, Царински закон је још једном измењен доношењем Закона о изменама и допуни Царинског закона („Службени гласник РС”, број 144/20), којим су измењени рокови у којима се може спровести принудна наплата царинског дуга, тачније, да би се омогућило да царински дуг буде наплаћен у реалнијим роковима, а у циљу заштите финансијских интереса Републике Србије, извршене су измене у члану 99. Царинског закона, тако што су предложени дужи рокови застарелости. Напомињемо да је ову измену

Царинског закона било потребно извршити у најкраћем могућем року, ради заштите финансијских интереса Републике Србије. Такође, указујући и на члан 113. Царинског закона Европске уније којим је прописано да ако износ увозних или извозних дажбина који треба платити није плаћен у прописаном року, царински орган предузима, ради наплате тог износа, сва средства која су му доступна према праву дотичне државе чланице. Имајући у виду потребу хитног доношења тог закона, као и чињеницу да рокови застарелости за наплату царинског дуга нису били предмет усаглашавања Царинског закона Републике Србије са Царинским законом Европске уније, тај закон о изменама и допуни Царинског закона није био предмет консултација са Европском комисијом.

Имајући у виду да је Царински закон Европске уније, у међувремену измењен, а опет, полазећи од обавезе усаглашавања националног законодавства са законодавном регулативом Европске уније, то је припремљен овај закон о изменама и допунама Царинског закона, којим се врши даље усаглашавање са изменама и допунама Царинског закона Европске уније.

Поред тога, Предлогом закона о изменама и допунама Царинског закона извршене су и измене техничке природе, које се огледају у терминолошком прецизирању појединих појмова, али и у изменама у позивањима на поједине чланове закона.

III. Објашњење основних правних института и појединачних решења

У члану 1. Предлога закона извршена је измена члана 17. став 6. Царинског закона. Наиме, у овом члану, у ставу 6. прописано је да надлежни царински орган доноси одлуку из става 1. овог члана и о томе обавештава подносиоца захтева без одлагања у складу са одредбама закона који уређује општи управни поступак. Изузетно, рок за доношење одлука које се односе на обавезујућа обавештења о сврставању робе или обавезујућа обавештења о пореклу робе, на одобравање статуса овлашћеног привредног субјекта, одобравање поједностављења или одлуке о захтеву за заштиту права интелектуалне својине не може бити дужи од 120 дана од дана прихватања захтева. Предложеном изменом члана 17. став 6. Царинског закона уместо досадашњег рока за одлучивање царинског органа по захтеву за заштиту права интелектуалне својине од 120 дана, за одлучивање царинског органа по овом захтеву примењује се закон који уређује општи управни поступак. Ову измену је било потребно изменити ради усаглашавања са одговарајућим прописом Европске уније, којим је уређена ова област - REGULATION (EU) No 608/2013 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 12 June 2013 concerning customs enforcement of intellectual property rights and repealing Council Regulation (EC) No 1383/2003.

У члану 2. Предлога закона извршене су терминолошке измене, којим је прецизирано када се одлуке које се односе на обавезујућа обавештења о сврставању робе (ООС) или одлуке које се односе на обавезујућа обавештења о пореклу робе (ООП), а које су престале да важе, и даље могу користити.

У члану 3. Предлога закона извршена је допуна члана 47. Царинског закона и то на тај начин што се Влада овлашћује да, поред осталог, пропише и орган надлежан за издавање исправе из члана 46. став 3. овог закона, односно

орган надлежан за издавање других исправа и уверења из члана 47. тачка 3) Царинског закона.

Чланом 4. Предлога закона извршено је термилошко прецизирање у члану 74. став 6. Царинског закона.

У чл. 5 – 8. Предлога закона извршене су техничке исправке у појединим члановима Царинског закона (чл. 77, 83, 85. и 87).

У члану 9. Предлога закона извршене су измене ради усаглашавања са Царинским законом Европске уније.

У члану 10. Предлога закона извршена је техничка исправка у члану 99. став 4. Царинског закона.

Чланом 11. Предлога закона допуњен је члан 109. Царинског закона, којим су прописани случајеви када се царински дуг гаси. Предложеном допуном се прописује да се царински дуг при увозу или извозу гаси ако је царински дуг настао у складу са одредбама чл. 67. или 70. овог закона и ако, поред осталог, пропуст који је довео до настанка царинског дуга није имао значајан утицај на правилно спровођење привременог смештаја или конкретног царинског поступка и није представљао покушај преваре.

Чланом 12. Предлога врши се допуна члана 111. Царинског закона, што је последица допуне члана 109. тог закона.

У члану 13. Предлога закона извршене су измене и допуне члана 114. Царинског закона, којим се прецизирају ситуције када се поништава поднета улазна сажета декларација у случају да роба за коју је поднета та декларација није унета у царинско подручје Републике Србије.

Члан 14. Предлога закона прописује које податке мора да садржи царинска декларација или декларација за привремени смештај, које су поднете уместо улазне сажете декларације.

У члану 15. Предлога закона извршене су измене и допуне члана 129. Царинског закона, којим се прецизирају ситуције када се поништава поднета декларација за привремени смештај у случају да роба за коју је поднета та декларација није допремљена царинарници.

Чланом 16. Предлога закона врши се термилошко прецизирање у члану 210. Царинског закона.

У чл. 17. и 18. Предлога закона извршене су техничке исправке у појединим члановима Царинског закона.

Чланом 19. Предлога закона додаје се члан 224а Царинског закона који прописује потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за прерађене производе који су добијени од робе која је стављена у поступак пасивног оплемењивања, ако се, на начин прихватљив за царински орган, утврди да је та роба поправљена или измењена у држави или царинској територији ван

царинског подручја Републике Србије, с којима је Република Србија закључила међународни споразум, којим је предвиђено такво ослобођење и ако су испуњени услови за ослобођење од плаћања увозних дажбина утврђени у том споразуму.

У члану 20. Предлога закона извршене су измене и допуне члана 235. Царинског закона, којим се прецизирају ситуције када се поништава поднета излазна сажета декларација у случају да роба за коју је поднета та декларација није изнета са царинског подручја Републике Србије.

У члану 21. Предлога закона извршене су измене и допуне члана 238. Царинског закона, којим се прецизирају ситуције када се поништава поднето обавештење о поновном извозу у случају да роба за коју је поднето то обавештење није изнета са царинског подручја Републике Србије.

Члан 22. Предлога закона садржи завршну одредбу, којом је прописано да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. Процена финансијских средстава потребних за спровођење закона

За спровођење овог закона нису потребна финансијска средства из буџета Републике Србије.

V. Преглед одредаба Царинског закона које се мењају, односно допуњују

Одлуке које се доносе на основу захтева

Члан 17.

Лице које подноси захтев за доношење одлуке која се односи на примену царинских прописа, дужно је да достави надлежном царинском органу све информације које захтева, како би могао да донесе ту одлуку.

Захтев за доношење одлуке може да поднесе више лица и одлука може да се односи на више лица, у складу са условима утврђеним царинским прописима.

Надлежни царински орган се одређује према месту где се налази или где је доступна књиговодствена евиденција подносиоца захтева и где би требало да се, у целини или делимично, спроведу активности на које се одлука односи, ако није другачије прописано.

Царински орган, без одлагања, а најкасније у року од осам дана од дана пријема захтева, проверава да ли су услови за прихватање тог захтева испуњени.

Ако царински орган утврди да захтев садржи све информације које се траже како би био у могућности да донесе одлуку, о прихватању захтева обавештава подносиоца захтева у року из става 4. овог члана.

Надлежни царински орган доноси одлуку из става 1. овог члана и о томе обавештава подносиоца захтева без одлагања у складу са одредбама закона

који уређује општи управни поступак. Изузетно, рок за доношење одлука које се односе на обавезујућа обавештења о сврставању робе или обавезујућа обавештења о пореклу робе, на одобравање статуса овлашћеног привредног субјекта, ИЛИ одобравање поједностављења ~~или одлуке о захтеву за заштиту права интелектуалне својине~~ не може бити дужи од 120 дана од дана прихватања захтева.

Ако царински орган није у могућности да испоштује рок за доношење одлуке, обавештава подносиоца захтева о томе пре истека прописаног рока, уз навођење разлога и уз одређивање додатног рока који сматра неопходним за доношење одлуке. Додатни рок не може бити дужи од 30 дана ако овим законом није другачије предвиђено.

Не искључујући примену одредбе става 7. овог члана, царински орган може продужити рок за доношење одлуке, ако подносилац захтева тражи продужење рока ради прилагођавања, како би обезбедио испуњавање одређених услова и критеријума. О радњама потребним за прилагођавање и о додатном временском периоду неопходном да се оне спроведу, обавештава се царински орган који одлучује о продужењу рока.

Одлука из става 6. овог члана ступа на снагу од дана када је достављена подносиоцу захтева или се сматра да му је достављена, ако овим законом или одлуком царинског органа није другачије наведено. Донете одлуке су извршне од дана достављања, осим у случајевима из члана 31. став 2. овог закона.

Одлука производи правно дејство без временског ограничења ако није другачије предвиђено царинским прописима.

Пре доношења одлуке која није у интересу странке, царински орган саопштава основе на којима намерава да заснива своју одлуку подносиоцу захтева, којем је дата могућност да изрази свој став у оквиру одређеног рока, који тече од дана када је примио то саопштење или се сматра да га је примио. Након истека тог рока, подносилац захтева се обавештава, у одговарајућем облику, о одлуци.

Одредбе става 11. овог члана не примењују се:

- 1) у случају одлука из члана 23. став 1. овог закона;
- 2) у случају одбијања повластице у оквиру тарифне квоте ако се достигне обим утврђене тарифне квоте, у складу са одредбом члана 41. став 5. овог закона;
- 3) ако то захтева природа или ниво претње по сигурност и безбедност Републике Србије и њених становника, по здравље људи, животиња или биљака, животну средину или потрошаче;
- 4) ако одлука има за циљ да обезбеди спровођење друге одлуке на коју је примењена одредба става 11. овог члана;
- 5) ако би се довеле у питање провере које су покренуте у сврху борбе против преваре;
- 6) у другим случајевима које пропише Влада.

Одлука која није у интересу подносиоца захтева садржи основе на којима се заснива и право на жалбу из члана 30. овог закона.

На поступак пред царинским органом примењују се одредбе закона који уређује општи управни поступак, осим ако није другачије предвиђено овим законом.

Управљање одлукама које се односе на обавезујућа обавештења

Члан 24.

ООС престаје да важи пре истека рока из члана 23. став 4. овог закона ако више није у складу са прописима, због:

1) доношења измена номенклатура из члана 41. став 3. тач. 1) и 2) овог закона;

2) објављивања прописа из члана 42. став 5. овог закона.

У случајевима из става 1. овог члана, ООС престаје да важи на дан почетка примене прописа.

ООП престаје да важи пре истека рока из члана 23. став 4. овог закона:

1) ако због измене прописа или потврђивања међународног уговора, више није у складу са прописима, односно међународним уговором;

2) ако више није у складу са Споразумом о правилима о пореклу Светске трговинске организације (у даљем тексту: СТО) или са усвојеним коментарима или мишљењима о пореклу, којима се тумачи тај споразум.

У случајевима из става 3. овог члана, ООП престаје да важи на дан почетка примене донетог прописа или међународног уговора, односно коментара или мишљења о пореклу.

Престанак важења ООС или ООП не производи ретроактивно дејство.

Изузетно од члана 18. став 3. и члана 19. овог закона, ООС и ООП се поништавају ако су засновани на нетачним и непотпуним подацима подносилаца захтева.

ООС и ООП се укидају у складу са одредбом члана 18. став 3. и члана 20. овог закона. ООС и ООП се не могу укидати на захтев лица на које се одлуке односе.

ООС и ООП не могу да буду измењени.

Царински орган укида ООС:

1) ако више није у складу са тумачењем било које номенклатуре из члана 41. став 3. тач. 1) и 2) овог закона, због:

(1) Допунског коментара Комбиноване номенклатуре ЕУ, с правним дејством од дана њиховог објављивања у службеном гласилу;

(2) пресуде Управног суда, с правним дејством од дана правоснажности пресуде;

(3) одлука о сврставању, мишљења о сврставању или измене Коментара номенклатуре Хармонизованог система назива и шифарских ознака робе, које је донела организација основана Конвенцијом о успостављању Савета за царинску сарадњу, сачињеном у Бриселу 15. децембра 1950. године, из члана 42. став 4. овог закона, с правним дејством од дана објављивања у службеном гласилу; или

2) у другим посебним случајевима.

Царински орган укида ООП:

1) ако више није у складу са пресудом Управног суда, с правним дејством од дана правоснажности пресуде; или

2) у другим посебним случајевима.

~~У случајевима из става 1. тачка 2) или ст. 3, 9. или 10. овог члана, ООС или ООП се~~ У СЛУЧАЈЕВИМА КАДА ООС ИЛИ ООП ПРЕСТАЈУ ДА ВАЖЕ У СКЛАДУ СА СТАВОМ 1. ТАЧКА 2) ИЛИ СТАВОМ. 3. ОВОГ ЧЛАНА ИЛИ СУ УКИНУТА У СКЛАДУ СА СТ. 7, 9. ИЛИ 10. ОВОГ ЧЛАНА, ООС ИЛИ ООП СЕ И ДАЉЕ могу користити у погледу обавезујућих уговора који су на њима засновани а који су закључени пре него што су они престали да важе или су укинута. Продужена примена се не може применити на ООП донето за робу која тек треба да се извезе.

Продужена примена из става 11. овог члана не може да буде дужа од шест месеци од дана када је ООС или ООП престало да важи или је укинута. Изузетно од става 11. овог члана, прописи из члана 42. став 5. овог закона или мере из члана 50. овог закона, могу искључити ту продужену примену или утврдити краћи период њеног трајања. У случају производа за који се доставља уверење или исправа која прати робу приликом обављања царинских формалности, рок од шест месеци се замењује роком важења тог уверења или исправе.

Да би лице на које се ООС или ООП односи могло да користи продужену примену, подноси захтев царинском органу који је донео одлуку у року од 30 дана од дана кад је она престала да важи или је укинута, наводећи количине робе за коју се рок продужене примене захтева. Царински орган доноси одлуку о продуженој примени и обавештава корисника, без одлагања, а најдуже у року од 30 дана од дана када је примио све информације потребне за доношење одлуке.

Овлашћења Владе

Члан 47.

Влада прописује:

1) правила у складу са којима се роба, за коју се, за сврхе примене мера Републике Србије из члана 44. овог закона, захтева одређивање непреференцијалног порекла, сматра у потпуности добијеном у једној земљи или на једној територији или се сматра да је подвргнута последњој, битној, економски оправданој преради или обради, у привредном субјекту опремљеном у ту сврху, и чији је резултат нови производ или која представља битну фазу производње у земљи или на територији, у складу са одредбом члана 45. овог закона;

2) правила за обезбеђивање и проверу доказа о пореклу из члана 46. овог закона; И ОРГАН НАДЛЕЖАН ЗА ИЗДАВАЊЕ ИСПРАВЕ ИЗ ЧЛАНА 46. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА;

3) начин издавања других исправа и уверења која прате робу при увозу или извозу; И ОРГАН НАДЛЕЖАН ЗА ИЗДАВАЊЕ ТИХ ИСПРАВА И УВЕРЕЊА.

Посебна правила за обрачун износа увозних дажбина

Члан 74.

Ако су за робу стављену у царински поступак или у привремени смештај трошкови смештаја или уобичајених облика поступања настали на царинском подручју Републике Србије, такви трошкови или повећање вредности се не узимају у обзир приликом обрачуна износа увозних дажбина ако декларант пружи задовољавајући доказ о тим трошковима.

Царинска вредност, количина, природа и порекло стране робе, употребљене у смислу става 1. овог члана, узимају се у обзир за обрачун износа увозних дажбина.

Ако се промени тарифно сврставање робе стављене у царински поступак због уобичајених облика поступања унутар царинског подручја Републике Србије, на захтев декларанта, примењује се првобитно тарифно сврставање робе стављене у поступак.

Ако је царински дуг настао за добијене производе који су резултат поступка активног оплемењивања, износ увозних дажбина који одговара таквом дугу се, на захтев декларанта, одређује на основу тарифног сврставања, царинске вредности, количине, природе и порекла робе стављене у поступак активног оплемењивања у време прихватања декларације за ту робу.

У случајевима које пропише Влада, износ увозних дажбина се одређује у складу са одредбама ст. 3. и 4. овог члана без захтева декларанта како би се избегло непоштовање тарифних мера из члана 41. став 3. тачка 8) овог закона.

Ако царински дуг настаје за добијене производе који су резултат поступка пасивног оплемењивања или производа за замену из члана 225. став 1. овог закона, износ увозних дажбина се обрачунава на основу трошка производне радње РАДЊЕ ПРЕРАДЕ која је предузета ван царинског подручја Републике Србије.

Ако царински прописи предвиђају повољнији тарифни третман робе, ослобођење или потпуно или делимично изузимање од плаћања увозних или извозних дажбина у складу са одредбама члана 41. став 3. тач. 4)–7), чл. 177, 178, 179. и 181. или чл. 223–226. овог закона или у складу са прописом који уређује ослобођење од плаћања увозних дажбина, такав повољнији тарифни третман, ослобођење или изузимање се такође примењују у случајевима када царински дуг настаје у складу са одредбама чл. 67. или 70. овог закона, под условом да пропуст који је довео до настанка царинског дуга не представља покушај преваре.

Опште одредбе

Члан 77.

Ако царински орган захтева да се положи обезбеђење за плаћање царинског дуга који је настао или који би могао настати, то обезбеђење треба да покрије износ увозних или извозних дажбина и осталих дажбина насталих у вези са увозом и извозом робе.

Ако царински орган захтева да се положи обезбеђење за плаћање царинског дуга, то се захтева од дужника или лица које може постати дужник. Царински орган може дозволити да обезбеђење за плаћање царинског дуга положи лице које није лице од којег се то захтева.

Царински орган захтева да се за одређену робу или за одређену декларацију положи само једно обезбеђење не искључујући примену одредбе члана 85. овог закона.

Обезбеђење положено за одређену декларацију, примењује се на износ увозних или извозних дажбина који одговара царинском дугу и осталим дажбинама за сву робу која је обухваћена или се пушта на основу те декларације, без обзира да ли је та декларација исправна или не.

Ако обезбеђење није раздужено, може се користити, у оквирима осигураног износа, за наплату износа увозних или извозних дажбина и других дажбина које треба платити након накнадне контроле те робе.

На захтев лица из ~~става 3.~~ СТАВА 2. овог члана, царински орган може, у складу са чланом 83. ст. 1, 2. и 3. овог закона, да одобри полагање заједничког обезбеђења које покрива износ увозних или извозних дажбина који одговара царинском дугу за две или више операција, декларација или царинских поступака.

Царински орган врши надзор над положеним обезбеђењем.

Обезбеђење се не захтева од државе, регионалних и локалних органа управе или других ималаца јавних овлашћења, за радње које врше у оквиру поверених послова државне управе.

Обезбеђење се не захтева:

- 1) за робу која се превози Дунавом и пловним путевима Дунава, односно међународним и међудржавним водним путевима;
- 2) за робу која се преноси фиксном транспортном инсталацијом;
- 3) у посебним случајевима за робу стављену у поступак привременог увоза;
- 4) за робу стављену у национални поступак транзита уз поједностављења из члана 199. став 4. тачка 5) овог закона и која се превози на царинској територији Републике Србије.

Влада прописује износ увозних или извозних дажбина за који царински орган може да одустане од захтева за полагањем обезбеђења.

Заједничко обезбеђење

Члан 83.

Одобрење из члана 77. ~~став 7.~~ СТАВ 6. овог закона даје се само лицима која задовољавају следеће услове:

- 1) пословно су настањени на царинском подручју Републике Србије;
- 2) испуњавају критеријуме утврђене у члану 28. тачка 1) овог закона;
- 3) редовно користе одређене царинске поступке или управљају простором за привремени смештај или испуњавају критеријуме утврђене у члану 28. тачка 4) овог закона.

Ако је потребно положити заједничко обезбеђење за царински дуг или дугове и друге дажбине које се наплаћују при увозу или извозу који могу настати, привредном субјекту може бити одобрено да употреби заједничко обезбеђење са смањеним износом или ослобођење од полагања обезбеђења,

под условом да испуњава критеријуме утврђене у члану 28. тач. 2) и 3) овог закона.

Ако је потребно положити заједничко обезбеђење за царински дуг или дугове и друге дажбине које се наплаћују при увозу или извозу, који су настали, овлашћеном привредном субјекту за царинска поједностављења се, на његов захтев, одобрава да употреби заједничко обезбеђење са смањеним износом.

Заједничко обезбеђење са смањеним износом из става 3. овог члана има исто дејство као положено обезбеђење.

Додатно или ново обезбеђење

Члан 85.

Ако царински орган утврди да положено обезбеђење не обезбеђује, или више није сигурно или довољно да обезбеди плаћање износа увозних или извозних дажбина који одговара царинском дугу и другим дажбинама које се наплаћују при увозу или извозу, у прописаном року, може да захтева од било ког лица из члана 77. ~~став 3.~~ СТАВ 2. овог закона да положи додатно обезбеђење или да претходно положено обезбеђење замени новим, према сопственом избору.

Овлашћења Владе

Члан 87.

Влада прописује:

1) посебне случајеве из члана 77. ~~став 10.~~ СТАВ 9. тачка 3) овог закона, у којима се за робу стављену у поступак привременог увоза не захтева полагање обезбеђења;

2) облик обезбеђења, из члана 80. став 1. тачка 3) овог закона, и правила која се односе на гаранта из члана 82. овог закона;

3) услове за давање одобрења за употребу заједничког обезбеђења са смањеним износом или за ослобођење од полагања обезбеђења из члана 83. став 2. овог закона;

4) рок за раздуживање обезбеђења.

Влада прописује начин:

1) одређивања износа обезбеђења, укључујући смањени износ из члана 83. ст. 2. и 3. овог закона;

2) полагања и вршења надзора над обезбеђењем из члана 77. овог закона, укидања и опозива обавезе коју је преузео гарант из члана 82. овог закона и раздуживања обезбеђења из члана 86. овог закона;

3) спровођења привремених забрана из члана 84. овог закона.

Ограничења у вези са царинским дугом

Члан 90.

Дужник се не обавештава о царинском дугу након истека рока од три године од дана када је царински дуг настао.

Ако царински дуг настаје као последица радње која је, у време када је извршена, подлегала покретању прекршајног или кривичног судског поступка, рок од три године утврђен у ставу 1. овог члана продужава се на 10 година.

Рокови из ст. 1. и 2. овог члана се прекидају ако:

1) је уложена жалба у складу са чланом 30. овог закона, и то од дана када је жалба уложена до окончања поступка по жалби; или

2) царински орган саопшти дужнику, у складу са чланом 17. став 11. овог закона, разлоге на основу којих намерава да га обавести о царинском дугу. Рок се прекида од дана тог саопштења до краја рока у којем је дужнику дата могућност да се изјасни.

Ако царински дуг поново настане у складу са чланом 102. став 9. овог закона, рокови из ст. 1. и 2. овог члана се сматрају прекинутим од дана када је захтев за повраћај или отпуст дуга поднет у складу са одредбом члана 107. овог закона, до дана када је донета одлука о повраћају или отпусту.

Принудна наплата

Члан 99.

Ако износ увозних или извозних дажбина који треба платити није плаћен у прописаном року, царински орган предузима, ради наплате тог износа, сва средства која су му доступна у складу са законом.

Царински дуг се не може наплатити по истеку рока од пет година од дана његовог настанка.

Застаревање се прекида сваком радњом царинског органа која се предузима ради наплате дажбина, у ком случају рок почиње да тече од почетка.

Изузетно од ~~става 2.~~ СТАВА 3. овог члана, право наплате застарева по истеку десет година од дана настанка царинског дуга.

Гашење

Члан 109.

Не искључујући примену одредбе које се односе на ненаплаћивање износа увозних или извозних дажбина који одговара царинском дугу у случају судски утврђене несолвентности дужника, царински дуг при увозу или извозу гаси се:

1) ако дужник више не може да се обавести о царинском дугу, у складу са одредбом члана 90. овог закона;

2) плаћањем износа увозних или извозних дажбина;

3) отпустом износа увозних или извозних дажбина у складу са ставом 5. овог члана;

4) ако је поништена декларација за робу декларисану за царински поступак за који настаје обавеза плаћања увозних или извозних дажбина;

5) ако је роба која подлеже плаћању увозних или извозних дажбина одузета, или задржана и истовремено или накнадно одузета;

6) ако је роба која подлеже плаћању увозних или извозних дажбина уништена под царинским надзором или уступљена држави;

7) ако је нестанак робе или неиспуњење обавеза које проистичу из царинских прописа последица потпуног уништења или неповратног губитка робе због стварне природе робе или непредвидивих околности или више силе, или као последица налога царинског органа. Роба се сматра неповратно изгубљеном када је неупотребљива за било које лице;

8) ако је царински дуг настао у складу са одредбама чл. 67. или 70. овог закона и ако су следећи услови испуњени:

(1) да пропуст који је довео до настанка царинског дуга није имао значајан утицај на правилно спровођење ПРИВРЕМЕНОГ СМЕШТАЈА ИЛИ конкретног царинског поступка и није представљао покушај преваре,

(2) да су све формалности неопходне за регулисање статуса робе накнадно спроведене;

9) ако је роба стављена у слободан промет без плаћања дажбина, или са смањеном стопом увозне дажбине на основу њене употребе у посебне сврхе, извезена са дозволом царинског органа;

10) ако је настао у складу са чланом 66. овог закона и ако су поништене формалности које су спроведене како би омогућиле одобрење преференцијалног тарифног третмана из тог члана;

11) ако је царински дуг настао у складу са чланом 67. овог закона а царинском органу је пружен задовољавајући доказ да роба није употребљавана или коришћена и да је изнета из царинског подручја Републике Србије.

У случајевима из става 1. тачка 5) овог члана, царински дуг се, за сврху казни применљивих на царинске прекршаје, не сматра угашеним ако увозне или извозне дажбине или постојање царинског дуга представљају основ за одређивање казне.

Ако је, у складу са одредбом става 1. тачка 7) овог члана, царински дуг угашен за робу стављену у слободан промет без плаћања дажбина или са смањеном стопом увозне дажбине због њене употребе у посебне сврхе, остаци или отпаци који су резултат уништавања робе и који немају вредност или имају малу економску вредност и не могу се употребљавати без даље прераде, сматрају се страном робом.

Ако лице не успе да докаже да је стварни губитак већи од оног који је обрачунат применом уобичајених стандарда за ту робу, примењују се правила која се односе на уобичајене стандарде за неповратни губитак робе због њене природе.

Ако је неколико лица одговорно за плаћање износа увозних или извозних дажбина који одговара царинском дугу и ако је одобрен отпуст, царински дуг се гаси само за лице или лица којима је отпуст одобрен.

У случају из става 1. тачка 11) овог члана, царински дуг се не гаси за лице или лица која су покушала превару.

Ако је царински дуг настао у складу са одредбом члана 67. овог закона, он се гаси за лице чије понашање није укључивало било какав покушај преваре и које је допринело борби против преваре.

Овлашћење Владе

Члан 111.

Влада прописује случајеве из члана 109. став 1. тачка 8) подтачка (1) овог закона, у којима се сматра да пропусти не утичу значајно на правилно спровођење ПРИВРЕМЕНОГ СМЕШТАЈА ИЛИ конкретног царинског поступка.

Измена и поништавање улазне сажете декларације

Члан 114.

Декларанту се може, на његов захтев, дозволити да измени један или више података из улазне сажете декларације након њеног подношења.

Измена није могућа након што је:

- 1) царински орган обавестио лице које је поднело улазну сажету декларацију да намерава да прегледа робу;
- 2) царински орган утврдио да су подаци из улазне сажете декларације нетачни;
- 3) роба већ допремљена царинском органу.

Ако роба за коју је поднета улазна сажета декларација није унета у царинско подручје Републике Србије, царински орган ће поништити ту декларацију, БЕЗ ОДЛАГАЊА, у следећим случајевима:

- 1) на захтев декларанта;
- 2) ~~у року од 200 дана након подношења те декларације.~~
- 2) НАКОН ИСТЕКА 200 ДАНА ОД ДАНА ПОДНОШЕЊА ДЕКЛАРАЦИЈЕ.

Допремање робе царинарници

Члан 123.

Робу која се уноси у царинско подручје Републике Србије допрема, одмах по њеном доласку, одређеној царинарници или на било које друго место које је одредио или одобрио царински орган или у слободну зону:

- 1) лице које је унело робу у царинско подручје Републике Србије;
- 2) лице у чије име или за чији рачун лице које је унело робу у царинско подручје Републике Србије иступа;
- 3) лице које је преузело одговорност за превоз робе након што је унета у царинско подручје Републике Србије.

Роба која је унета у царинско подручје Републике Србије водним или ваздушним путем и која остаје у превозном средству, допрема се царинарници само у луци или на аеродрому где је истоварена или претоварена. Роба унета у царинско подручје Републике Србије, која је истоварена и поново утоварена на

исто превозно средство током путовања, како би се омогућио истовар или утовар друге робе, не допрема се царинарници у тој луци или на том аеродрому.

Допремање робе може извршити и једно од следећих лица:

- 1) лице које одмах ставља робу у царински поступак;
- 2) носилац одобрења за управљање просторима за смештај или лице које спроводи активност у слободној зони.

Лице које допрема робу позива се на улазну сажету декларацију или, у случајевима из члана 115. овог закона, на декларацију или декларацију за привремени смештај која је поднета за робу, осим ако се одустало од обавезе подношења улазне сажете декларације.

Ако за страну робу која је допремљена царинарници није поднета улазна сажета декларација, осим ако се одустало од обавезе подношења те декларације, једно од лица из члана 112. став 5. овог закона ће одмах, не искључујући примену одредбе члана 112. став 7. овог закона, поднети ту декларацију или, уместо ње, декларацију или декларацију за привремени смештај. АКО СЕ У ТАКВИМ ОКОЛНОСТИМА ПОДНЕСЕ ДЕКЛАРАЦИЈА ИЛИ ДЕКЛАРАЦИЈА ЗА ПРИВРЕМЕНИ СМЕШТАЈ, ТА ДЕКЛАРАЦИЈА МОРА ДА САДРЖИ НАЈМАЊЕ ОНЕ ПОДАТКЕ КОЈИ СЕ ЗАХТЕВАЈУ ЗА УЛАЗНУ САЖЕТУ ДЕКЛАРАЦИЈУ.

Став 1. овог члана не искључује примену посебних правила која се односе на робу која се превози унутар пограничних подручја или цевоводима и жицама као и на саобраћај од незнатног економског значаја као што су писма, разгледнице и штампани материјал и њихови електронски еквиваленти који се чувају на другим медијима или која се односе на робу коју носе путници, под условом да могућности царинског надзора и царинске контроле тиме нису угрожене.

Допремљена роба не сме се уклањати са места на коме је била допремљена без дозволе царинског органа.

Измена и поништавање декларације за привремени смештај

Члан 129.

Декларанту се може, на његов захтев, одобрити да измени један или више података из декларације за привремени смештај након њеног подношења. Измене декларације се не могу односити на другу робу, осим оне коју је првобитно обухватала.

Измена није могућа након што је:

- 1) царински орган обавестио лице које је поднело декларацију да намерава да прегледа робу;
- 2) царински орган утврдио да су подаци из декларације нетачни.

Ако роба, за коју је поднета декларација за привремени смештај, није допремљена царинарници, царински орган ће поништити ту декларацију, БЕЗ ОДЛАГАЊА, у било ком од следећих случајева:

- 1) на захтев декларанта;
- 2) у року од 30 дана од дана подношења декларације.

2) НАКОН ИСТЕКА 30 ДАНА ОД ДАНА ПОДНОШЕЊА ДЕКЛАРАЦИЈЕ.

Допремање робе у слободну зону и стављање у поступак

Члан 210.

Роба ~~унета~~ КОЈА СЕ УНОСИ у слободну зону допрема се царинарници и подлеже примени царинских формалности у следећим случајевима:

1) ако је ~~унета~~ СЕ УНОСИ у слободну зону директно са подручја ван царинског подручја Републике Србије;

2) ако је била стављена у царински поступак који је завршен или раздужен када је стављена у поступак слободне зоне;

3) ако се ставља у поступак слободне зоне како би остваривала право на основу одлуке којом се одобрава повраћај или отпуст увозних дажбина;

4) ако су другим прописима предвиђене такве формалности.

Роба ~~унета~~ КОЈА СЕ УНОСИ у слободну зону у околностима другачијим од оних из става 1. овог члана, не допрема се царинарници.

Не искључујући примену одредбе члана 211. овог закона, роба унета у слободну зону сматра се стављеном у поступак слободне зоне:

1) у тренутку њеног уласка у слободну зону, осим ако већ није била стављена у други царински поступак; или

2) у тренутку када је поступак транзита завршен, осим ако није одмах стављена у наредни царински поступак.

Норматив

Члан 219.

Осим у случајевима у којима је норматив прецизиран прописима Републике Србије који уређују посебне области, царински орган утврђује норматив или просечан норматив радњи прераде или, по потреби, метод одређивања таквог норматива.

Норматив или просечан норматив одређују се на основу стварних околности у којима се радња прераде спроводи или треба да се спроведе. Норматив се, по потреби, може прилагодити, у складу са ~~чланом 19.~~ ЧЛАНОМ 20. овог закона.

Област примене

Члан 220.

Не искључујући примену одредбе ~~члана 192.~~ ЧЛАНА 193. овог закона, у поступку активног оплемењивања страна роба може се употребити на царинском подручју Републике Србије у једној или више радњи прераде, а да та роба не подлеже:

1) плаћању увозних дажбина;

2) другим дажбинама које се плаћају при увозу, у складу са посебним прописима;

3) мерама трговинске политике, ако се њима не забрањује улазак робе на царинско подручје Републике Србије или излазак из тог подручја.

Поступак активног оплемењивања може се применити у случајевима различитим од поправке и уништења само ако се, не доводећи у питање употребу додатне производне опреме, роба која је стављена у поступак може препознати у добијеним производима.

У случају из члана 193. овог закона, поступак се може применити ако се поштовање услова утврђених за еквивалентну робу може проверити.

Поред случајева из ст. 1. и 2. овог члана, поступак активног оплемењивања се такође може применити и на:

1) робу намењену испитивању како би се осигурала њена усклађеност са техничким захтевима за њено стављање у слободан промет;

2) робу која треба да се подвргне уобичајеним облицима поступања у складу са чланом 191. овог закона.

РОБА КОЈА ЈЕ ПОПРАВЉЕНА ИЛИ ЗАМЕЊЕНА НА ОСНОВУ МЕЂУНАРОДНОГ СПОРАЗУМА

ЧЛАН 224А

ПОТПУНО ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД ПЛАЋАЊА УВОЗНИХ ДАЖБИНА ОДОБРАВА СЕ ЗА ПРЕРАЂЕНЕ ПРОИЗВОДЕ КОЈИ СУ ДОБИЈЕНИ ОД РОБЕ КОЈА ЈЕ СТАВЉЕНА У ПОСТУПАК ПАСИВНОГ ОПЛЕМЕЊИВАЊА, АКО СЕ, НА НАЧИН ПРИХВАТЉИВ ЗА ЦАРИНСКИ ОРГАН, УТВРДИ:

1) ДА ЈЕ ТА РОБА ПОПРАВЉЕНА ИЛИ ИЗМЕЊЕНА У ДРЖАВИ ИЛИ ЦАРИНСКОЈ ТЕРИТОРИЈИ ВАН ЦАРИНСКОГ ПОДРУЧЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, С КОЈИМА ЈЕ РЕПУБЛИКА СРБИЈА ЗАКЉУЧИЛА МЕЂУНАРОДНИ СПОРАЗУМ, КОЈИМ ЈЕ ПРЕДВИЂЕНО ТАКВО ОСЛОБОЂЕЊЕ;

2) ДА СУ ИСПУЊЕНИ УСЛОВИ ЗА ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД ПЛАЋАЊА УВОЗНИХ ДАЖБИНА УТВРЂЕНИ У СПОРАЗУМУ ИЗ ТАЧКЕ 1) ОВОГ СТАВА.

СТАВ 1. ОВОГ ЧЛАНА НЕ ПРИМЕЊУЈЕ СЕ НА ПРЕРАЂЕНЕ ПРОИЗВОДЕ КОЈИ СУ ДОБИЈЕНИ ОД ЕКВИВАЛЕНТНЕ РОБЕ ИЗ ЧЛАНА 193. ОВОГ ЗАКОНА И НА ПРОИЗВОДЕ ЗА ЗАМЕНУ ИЗ ЧЛ. 225. И 226. ОВОГ ЗАКОНА.

Измена и поништавање излазне сажете декларације

Члан 235.

Декларанту се може, на његов захтев, одобрити да измени један или више података излазне сажете декларације или више њих након што је она поднета.

Измене из става 1. овог члана нису могуће након што је царински орган:

1) обавестио лице које је поднело излазну сажету декларацију да намерава да прегледа робу;

2) утврдио да је један или више података из излазне сажете декларације нетачан или непотпун;

3) већ одобрио пуштање робе.

Ако се роба за коју је излазна сажета декларација била поднета не изнесе са царинског подручја, царински орган поништава ту декларацију, БЕЗ ОДЛАГАЊА, У СЛЕДЕЋИМ СЛУЧАЈЕВИМА:

1) на захтев декларанта;

~~2) у року од 150 дана од подношења декларације.~~

2) НАКОН ИСТЕКА 150 ДАНА ОД ДАНА ПОДНОШЕЊА ДЕКЛАРАЦИЈЕ.

Измена и поништавање обавештења о поновном извозу

Члан 238.

На захтев декларанта може се одобрити да измени један или више података у обавештењу о поновном извозу након што је оно поднето.

Измене из става 1. овог члана нису могуће након што је царински орган:

1) обавестио лице које је поднело обавештење о поновном извозу да намерава да прегледа робу;

2) утврдио да је један или више података из обавештења о поновном извозу нетачан или непотпун;

3) већ одобрио пуштање робе за излазак.

Ако се роба за коју је обавештење о поновном извозу поднето не изнесе са царинског подручја Републике Србије, царински орган поништава то обавештење, БЕЗ ОДЛАГАЊА, У СЛЕДЕЋИМ СЛУЧАЈЕВИМА:

1) на захтев декларанта;

~~2) у року од 150 дана након подношења обавештења.~~

2) НАКОН ИСТЕКА 150 ДАНА ОД ДАНА ПОДНОШЕЊА ОБАВЕШТЕЊА.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач - Влада

Обрађивач - Министарство финансија

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Царинског закона

Draft of the Law on amendments of the Customs Law

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односи на нормативну саржину прописа,

ССП- Наслов VIII – Политике сарадње, члан 99;

у потпуности усклађено

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума

до краја прелазног периода утврђеног чланом 8. Споразума

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума

испуњава у потпуности

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

У НПАА је предвиђено доношење наведеног прописа

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима

Treaty on the Functioning of the European Union, Part three Union Policies and Internal Actions, Title II Free Movement of Goods

Уговор о функционисању Европске уније, Део трећи - Политике уније и унутрашње активности, Наслов II – Слободно кретање робе, Глава 1 - Царинска унија;

потпуно усклађено

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Regulation (EU) No 952/2013 of the European Parliament and of the Council of 9 October 2013 laying down the Union Customs Code,

Уредба (ЕУ) број 952/2013 Европског парламента и Савета од 9. октобра 2013. године о утврђивању Царинског кодекса Уније

Regulation (EU) No 608/2013 of the European Parliament and of the Council of 12 June 2013 concerning customs enforcement of intellectual property rights and repealing Council Regulation (EC) No 1383/2003,

Уредба (ЕУ) број 608/2013 Европског парламента и Савета од 22. јуна 2013. године о царинском спровођењу права интелектуалне својине и стављању ван снаге Уредбе Савета (ЕЗ) број 1383/2003

Предлог закона о изменама и допунама Царинског закона је у потпуности усклађен са наведеним прописима ЕУ.

в) Остали извори права Европске уније и усклађеност са њима,

-

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

-

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

-

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Предложене измене су предмет усклађивања са прописом Европске уније.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Да.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Преведен је на енглески језик.

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Позитивно мишљење Европске комисије на Предлог закона о изменама и допунама Царинског закона.